

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Petrou Venclovou, Ph.D., v právní věci **žalobce: A.J., nar. „X“, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem** se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti **žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 5. 2014, č.j. KrÚ 31116/2014/ODSH/13,
t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení:

Rozhodnutím žalovaného uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Pardubic (dále „správní orgán prvního stupně“) ze dne 29. 1. 2014, č.j. OSA/P-1787/13-D/36, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f), bod 2 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“), čehož se měl dopustit tím, že dne 24. 10. 2013 v době okolo 10:56 hodin jako řidič motorového vozidla tov. zn. Ford Mondeo, reg. zn. vozidla „X“, překročil v ulici Nádražní silnice I/37 ve směru do centra města, naproti nákupní zóně Globus v Pardubicích nejvyšší dovolenou rychlost o 55 km/h (po odečtu povolené odchylky), za což mu byl uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech

motorových vozidel na dobu 6 měsíců a pokuta ve výši 5.000 Kč a paušální náhrada nákladů řízení ve výši 1.000 Kč.

Žalobní body:

Žalobce předně trvá na včasnosti žaloby, když rozhodnutí žalovaného nebylo doručeno řádně na elektronickou adresu zmocněnkyně žalobce, která se na poštovní adrese v rozhodné době od února do června 2014 nezdržovala, tedy vychází z toho, že rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 18. 6. 2014 při nahlížení zmocněnkyně do správního spisu.

- Vadné změření rychlosti vozidla žalobce.

Žalobcovo tvrzení se opírá o žalobcem předložený odborný posudek a vychází ze skutečnosti, že měření nemůže být použito jako důkaz, neboť nebylo provedeno ověřeným rychloměrem. Žalobce zpochybňuje umístění záměrného kříže na fotografii a totožnost vozidla na detailních fotografiích tzv. trojsnímku. Poukazuje na doporučovanou optimální vzdálenost měření dle návodu v rozsahu 80 až 140 metrů, kterou však dobré osvětlení a zaostření umožňuje prodloužit, přičemž v daném případě bylo měřeno na vzdálenost 371,5 metrů.

-Porušení práva žalobce na spravedlivý proces v průběhu správního řízení.

Žalobce tvrdí, že jeho zmocněnkyni nebylo řádně doručováno na el. adresu: ..X@gmail.com, zmocněnkyně nebyla vyzvána k doplnění podaného odvolání. Následně žalobce zjistil, že výzva byla odeslána ze „*soukromé adresy*“ zaměstnance správního orgánu L.N., nikoliv z oficiální elektronické podatelny příslušného úřadu. Zmocněnkyně přitom v důsledku nastavené filtrace pošty takovou elektronickou zprávu neobdržela. Žalobce se odkázal na právní úpravu elektronické podatelny správních úřadů a na judikaturu o nutnosti jejího používání (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2010, č.j. 1 Ans 5/2010-172). Žalobce proto dovozuje, že zmocněnkyně nebyla řádně vyzvána k odstranění vad podání podle § 37 odst. 2 a § 82 odst. 2 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), v čemž shledává porušení ústavního práva na spravedlivý proces. Rovněž tak z identického důvodu považuje za den doručení rozhodnutí žalovaného den 18. 6. 2014, kdy zástupce žalobce osobně nahlédl do spisu.

Žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí včetně zrušení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

Vyjádření žalovaného:

Žalovaný setrval na právním názoru uvedeném v odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost. Žalovaný upřesnil, že po změření rychlosti vozidla byla pořízena další fotodokumentace z bližší vzdálenosti pro snazší identifikaci vozidla. Trvá na tom, že pokud bylo měření provedeno kalibrovaným rychloměrem, což bylo prokázáno, pak v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (viz rozsudek č.j. 3 As 82/2012-27 ze dne 16.1.2013, č.j. 1 As 83/2013 -60 ze dne 4.12.2013), dojde-li k zaznamenání rychlosti měřeného vozidla, musela být metoda měření v souladu

s návodem k obsluze měřicího zařízení. Ohledně doručování je žalovaný toho názoru, že bylo-li doručováno elektronicky, pak se zaručeným elektronickým podpisem, tedy řádně.

Rozhodné okolnosti ve věci:

Ve správním spise je založeno oznámení přestupku ze dne 26. 10. 2013, z něhož se podává, že žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou místní úpravou na 80 km/h, když po odečtu povolené odchytky jel rychlostí 136 km/h. Podle oznámení (odevzdání) přestupku (věci) ze dne 24. 10. 2013 byla naměřena shodná rychlost. Podle záznamu o přestupku ze dne 24. 10. 2013, který byl pořízen v 10:56 hod., byla naměřena rychlost vozidla 140 km/h (bez odečtu povolené odchytky). Z fotografie je zřejmé umístění záměrného kříže na vozidle. Dle detailu následné fotografie pořízené jako výstup z měřicího zařízení mělo měřené vozidlo reg. značku „X“. Shodné údaje jsou uvedeny v úředním záznamu ze dne 26. 10. 2014.

Ve správním spise je založen ověřovací list č. 8012-OL – 70191-13 s koncem platnosti měření silničního rychloměru dne 27. 8. 2014. Dále je ve správním spise založeno osvědčení policisty M.M., který prováděl měření, a to osvědčení k obsluze silničního radarového rychloměru. Ve správním spise je založena plná moc ze dne 7. 1. 2014, která byla udělena žalobcem zmocněnkyni M.V., přičemž text obsahuje žádost o doručování na el. adresu: „X“@gmail.com. Ústní jednání ve věci se konalo dne 29. 1. 2014, přičemž žalobce ani jeho zmocněnkyně se nedostavili. Zmocněnkyně žalobce se však z ústního jednání omluvila a zaslal správnímu orgánu prvního stupně vyjádření ve věci s důkazními návrhy. Při ústním jednání byly provedeny listinné důkazy shora uvedené, včetně evidenční karty řidiče a dále byl proveden výslech zasahujícího policisty M.M. Ten potvrdil nemožnost přiřazení fotografie vozidla a rychlosti z jiného měření. Ohledně vzdálenosti měření uvedl, že je na přístroji nastavena tzv. „brána 400 m.“

Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, jímž byl žalobce shledán vinným shora uvedeným přestupkem, vycházelo z výstupu měřicího zařízení (fotografie s uvedením času a rychlosti měřeného vozidla – trojsnímek s uvedením naměřené rychlosti a další dva trojsnímký pro bližší identifikaci vozidla) a z výpovědi policisty M. Správní orgán prvního stupně vzal za prokázané, že u vozidla, které řídil žalobce, byla naměřena rychlost 140 km/h (údaj bez odečtu odchytky), když řidič byl ztotožněn dle občanského průkazu. Správní orgán prvního stupně se vyjádřil k jednotlivým důkazním návrhům obsaženým v elektronickém podání zmocněnkyně žalobce, a to zejména k navrhovanému výslechu spolujezdkyně T., když vyloučil rychlou jízdu z důvodu krajní nouze pro graviditu spolujezdkyně v třetím měsíci. Připomenul, že dle výpovědi policisty M. ženě byla namítnuta lékařská pomoc, ta ji však odmítla. Správní orgán prvního stupně odmítl znalecké posouzení stavu komunikace a měření, neboť je nepochybné, že zde byla omezena nejvyšší dovolená rychlost na 80 km/h, a to dopravním značením umístěným v daném úseku třikrát za sebou. Rozhodnutí bylo doručováno zmocněnkyni žalobce prostřednictvím držitele poštovní licence. Dne 3. 2. 2014 bylo rozhodnutí doručeno přímo do rukou zmocněnkyně (viz podpis na doručence).

Rozhodnutí bylo napadeno blanketním odvoláním. Výzva k odstranění vad podání podle § 37 odst. 2 a § 82 odst. 2 správního řádu byla doručována zmocněnkyni elektronicky z pracovní elektronické adresy L.N. a rovněž byla doručována prostřednictvím držitele

poštovní licence, když byla dne 10. 3. 2014 vložena do schránky. Blanketní odvolání doplněno nebylo.

Rozhodnutím žalovaného bylo potvrzeno napadené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, přičemž žalovaný zdůraznil blanketnost odvolání, a tudíž přezkum podle § 89 odst. 2 správního řádu revizním principem. Rozhodnutí bylo vloženo do poštovní schránky zmocněnkyně prostřednictvím držitele poštovní licence dne 27. 5. 2014. Dne 18. 6. 2014 se zmocněnkyně žalobce dostavila k nahlédnutí do spisu, o čemž byl učiněn záznam.

Posouzení věci krajským soudem:

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, přičemž rozhodl v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s.ř.s. bez jednání. Krajský soud se předně zabýval tím, zda žaloba byla podána včas. Žalobce tvrdí, že se o rozhodnutí žalovaného dozvěděl až v důsledku nahlédnutí do spisu zmocněnkyní (respektive, že od této doby je třeba počítat lhůtu k podání žaloby), k čemuž došlo dne 18. 6. 2014. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno dne 13. 5. 2014 a žaloba byla krajskému soudu doručena dne 3. 7. 2014, byla nepochybně doručena včas ve lhůtě dvou měsíců podle § 72 odst. 2 s.ř.s.

Pokud jde o samotný přezkum zákonnosti napadeného rozhodnutí žalovaného, krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a to z následujících důvodů.

Krajský soud se po přezkoumání napadeného rozhodnutí plně ztotožňuje s právním názorem žalovaného vysloveným v jeho potvrzujícím rozhodnutí a potažmo rovněž s právním názorem vysloveným v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Smyslem soudního přezkumu není podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005 – 130 publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012 – 47, všechny dostupné na www.nssoud.cz).

K jednotlivým žalobním námitkám krajský soud uvádí následující argumentaci.

- K námitce vadného změření rychlosti vozidla žalobce.

Žalobcovo tvrzení se opírá o předložený odborný posudek a vychází z tvrzení, že měření nebylo provedeno ověřeným rychloměrem. Tato námitka však byla vyvrácena obsahem správního spisu, v němž se nachází ověřovací list, kterým je prokázána kalibrace měřicího zařízení pro rozhodné období. Žalobce dále zpochybnil umístění záměrného kříže na fotografii a identifikaci vozu na dalších trojsnímčích. Záměrný kříž je dle fotodokumentace jednoznačně umístěn na vozidle, vznik trojsnímků dostatečně osvětlila svědecká výpověď zasahujícího a proškoleného (prokázáno osvědčením o proškolení) policisty M. Pokud jde o doporučovanou optimální vzdálenost měření dle návodu, bylo svědeckou výpovědí policisty M. objasněno, že zařízení je způsobilé měřit až na dosah 400 m, přičemž zejména, jak známo z judikatury Nejvyššího správního soudu, shora již uvedené (vyjádření žalovaného), dojde-li

k chybné obsluze, nedojde vůbec ke změření rychlosti měřeného vozidla. Žalobce přitom nevznesl žádnou námitku, která by založila důvodné pochybnosti o důvěryhodnosti výpovědi policisty M.

-K námitce porušení práva žalobce na spravedlivý proces v průběhu správního řízení.

Žalobce dovozuje, že zmocněnkyně nebyla řádně vyzvána k odstranění vad podání podle § 37 odst. 2 a § 82 odst. 2 správního řádu, v čemž shledává porušení ústavního práva na spravedlivý proces. I kdyby došlo k porušení pravidel doručování pro nedůslednost v odesílání elektronické pošty z elektronické podatelny, je otázkou, jaký vliv na zákonnost rozhodnutí měla skutečnost, že žalobce odvolání nedoplnil. Jinak řečeno, je nutno zodpovědět otázku, co zásadního by žalobce v odvolacích námitkách uplatnil. Je zcela korektní vycházet z premisy, že by to byly právě ostatní v žalobě uplatněné námitky. Tedy, jestliže by žalobce doplnil svoje odvolání o námitky vadného měření rychlosti jeho vozidla, je zřejmé, že ani tato tvrzení by neměla vliv na zákonnost a věcnou správnost prvostupňového rozhodnutí, a to právě z toho důvodu, že se jedná o zcela nedůvodné námitky, jak již bylo řečeno shora.

Krajský soud uzavírá, že důvodnost veškerých žalobních námitek byla zcela popřena. Na tomto místě je vhodné upozornit na relevantní soudní judikaturu ohledně rozsahu odůvodnění soudního přezkumu. Podstatné je, aby se správní soud vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9Afs 70/2008 – 13). Rozsah reakce soudu na konkrétní námitky je co do šíře odůvodnění spjat s otázkou hledání míry (proto zpravidla postačuje, jsou-li vypořádány alespoň základní námitky účastníka řízení /srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9Afs 70/2008 – 13/ případně (za podmínek tomu přiměřeného kontextu) i s akceptací odpovědi implicitní (což připouští i Ústavní soud – srov. např. usnesení ze dne 18. 11. 2011, sp. zn. II. ÚS 2774/09 /odstavec 4 odůvodnění/, usnesení ze dne 11. 3. 2010, sp. zn. II. ÚS 609/10 /odstavec 5 odůvodnění/, usnesení ze dne 7. 5. 2009, II. ÚS 515/09 /odstavec 6 odůvodnění/, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2011, č. j. 4 Ads 58/2011 – 72) tzn., že na určitou námitku lze reagovat i např. tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí soud prezentuje od názoru žalobce odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní tak, že toto zdůvodnění poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí. Ústavní soud v této souvislosti konstatoval: „...není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná“ (srov. náleze ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, bod 68; srov. obdobně též rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2013, č. j. 8 Afs 41/2012 - 50, bod 21, nebo ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 Afs 44/2013 - 30, bod 41, popř. ze dne 3. 7. 2013, č. j. 1 As 17/2013 – 50, bod 17). Úkolem krajského soudu je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (srov. rozsudek NSS ze dne 3.4.2014, č.j. 7 As 126/2013-19).

Krajský soud se ztotožnil s právním názorem žalovaného, dospěl k jednoznačnému závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Náklady řízení:

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle zásady úspěchu ve věci podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce nebyl ve věci úspěšný a úspěšnému žalovanému podle obsahu soudního spisu nevznikly takové náklady, které by přesahovaly rozsah jeho obvyklé úřední činnosti.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 31. října 2014

JUDr. Petra Venclová, Ph. D., v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová